

Γ.Γ. ΔΟΔ Anthony Bellanger: Η Γάζα έχει γίνει το νεκροταφείο της δημοσιογραφίας

**ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Γ.Γ. ΤΗΣ ΔΟΔ ANTHONY BELLANGER ΠΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ “www.guardian.co.uk”**

**“Η Γάζα έχει γίνει το νεκροταφείο της δημοσιογραφίας. Η
δολοφονία δημοσιογράφων ισοδυναμεί με δολοφονία της αλήθειας**

Εάν δεχθούμε ότι δημοσιογράφοι πεθαίνουν στη Γάζα, ανοίγουμε
το δρόμο για άλλα καθεστώτα να θεωρήσουν τη δολοφονία
δημοσιογράφων κανονικό πολεμικό όπλο.

Η κάμερα, το γιλέκο και το κινητό τηλέφωνο της Mariam Abu Dagga, μιας εκ των δημοσιογράφων που σκοτώθηκαν από την επιδρομή του Ισραηλινού στρατού στο νοσοκομείο Nasser της Γάζας στις 25 Αυγούστου. Πηγή: Anadolu/Getty Images

Η ιστορία θα είναι ευγενική μόνο με τους μάρτυρες. Στη Γάζα, θα θυμάται το όνομα του Άνας αλ-Σαρίφ, ενός νεαρού δημοσιογράφου του Al Jazeera που σκοτώθηκε στις 10 Αυγούστου 2025. Θα θυμάται επίσης άλλους 222 Παλαιστίνιους δημοσιογράφους που δολοφονήθηκαν τα τελευταία δύο χρόνια από τον ισραηλινό στρατό, σύμφωνα με τα στοιχεία της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων. Ωστόσο, όσοι επέλεξαν να αφανίσουν αυτούς τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ, θα μείνουν καταδικασμένοι για πάντα.

Εδώ και 24 ολόκληρους μήνες, η Γάζα έχει γίνει το πιο επικίνδυνο μέρος στον κόσμο για να ασκήσουμε το επάγγελμά μας. Το Ισραήλ απαγορεύει την είσοδο ξένων δημοσιογράφων στην

περιοχή, επομένως η αλήθεια βασίζεται αποκλειστικά στους Παλαιστίνιους δημοσιογράφους – σχεδόν όλοι από τους οποίους είναι μέλη του Συνδικάτου Παλαιστινίων Δημοσιογράφων, μέλους της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων. Πολύ συχνά εργάζονται απροστάτευτοι και χωρίς καταφύγιο για τις οικογένειές τους. Και πολύ συχνά γίνονται άμεσοι στόχοι.

Ποτέ πριν το επάγγελμα της δημοσιογραφίας δεν έχει δει τέτοια σφαγή στους κόλπους του. Η Διεθνής Ομοσπονδία Δημοσιογράφων που ιδρύθηκε το 1926 και γιορτάζει την εκατονταετηρίδα της στο Παρίσι τον Μάιο του 2026, δεν έχει καταγράψει τέτοιο αριθμό θανάτων από την ίδρυσή της, ούτε κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ούτε στο Βιετνάμ, την Κορέα, τη Συρία, το Αφγανιστάν ή το Ιράκ. Η Γάζα έχει γίνει το χειρότερο νεκροταφείο για δημοσιογράφους στη σύγχρονη ιστορία.

Ωστόσο, αυτή δεν είναι μια σειρά από τυχαίες τραγωδίες. Είναι μια ξεκάθαρη στρατηγική: σκοτώστε τους μάρτυρες, κλείστε τη Γάζα, κλειδώστε το ρεπορτάζ. Ο αποκλεισμός της εισόδου του διεθνούς Τύπου ισούται με τη φίμωση των ανεξάρτητων ξένων παρατηρητών ως προς τη σύγκρουση αυτή. Και σε μια εποχή που ο Ισραηλινός πρωθυπουργός, Μπέντζαμιν Νετανιάχου, υπόσχεται να επαναποικιοποιήσει τη Γάζα, ο έλεγχος του ρεπορτάζ είναι εξίσου κρίσιμος με τον έλεγχο της ίδιας της περιοχής. Η αποίκιση σημαίνει επίσης τον αφανισμό των ερειπίων, των νεκρών, των επιζώντων και όσων αφηγούνται τις ιστορίες των ανθρώπων αυτών.

Από τα βόρεια σύνορα μέχρι την πόλη της Γάζας, εκατοντάδες χιλιάδες κάτοικοι έχουν εξαναγκαστεί να μετακινηθούν προς τον νότο. Αλλά ακόμα και ο νότος δεν αποτελεί καταφύγιο: δεν προσφέρει ούτε ασφάλεια ούτε διέξοδο. Οι οικογένειες συνωστίζονται και παγιδεύονται ανάμεσα στις βόμβες και τη θάλασσα, χωρίς τρόπο να ξεφύγουν από τις φρικαλεότητες αυτού του πολέμου. Η πραγματικότητα της ολοκληρωτικής πολιορκίας είναι η ίδια που βιώνουν και οι δημοσιογράφοι που είναι καταδικασμένοι να εργάζονται κλειδωμένοι σε έναν θύλακα, όπου η επιβίωση γίνεται καθημερινά όλο και πιο απίθανη.

Σε αυτό το πλαίσιο, η αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης από έναν αυξανόμενο αριθμό χωρών στον ΟΗΕ είναι συμβολική. Ωστόσο, έρχεται πολύ αργά Δεν προστατεύει τους ζωντανούς ούτε αποδίδει δικαιοσύνη στους νεκρούς. Η διπλωματία συμβαδίζει με την ιστορία μόνο αφού έχει γίνει το ανεπανόρθωτο.

Ποιος προστατεύει, λοιπόν, αυτούς τους μάρτυρες; Δεν είναι ούτε τα Ηνωμένα Έθνη, τα οποία έχουν παραλύσει, ούτε οι μεγάλες δυνάμεις με τη συνενοχή τους μέσω της παράδοσης όπλων και της σιωπής τους. Οι Παλαιστίνιοι δημοσιογράφοι συνεχίζουν την αποστολή τους μόνοι τους, μέχρι εξάντλησης. Μέχρι θανάτου.

Η ΔΟΔ, από την πλευρά της, αναλαμβάνει δράση στο πεδίο. Υποστηρίζει άμεσα τους δημοσιογράφους και τις οικογένειές τους μέσω του Διεθνούς Ταμείου Ασφάλειας. Εξιστορεί την καθημερινή ζωή των συναδέλφων της, Sami Abu Salem, Ghada Al Kudr και άλλων, έτσι ώστε η σκληρή πραγματικότητά τους να μην υποβαθμιστεί σε μια απλή στατιστική. Επίσης, εδώ και αρκετά χρόνια, η ΔΟΔ καλεί για μια διεθνή σύμβαση του ΟΗΕ που θα υποχρεώνει τα κράτη να προστατεύουν τους δημοσιογράφους και να τιμωρούν τους δολοφόνους τους. Μέχρι να υπάρξει μια τέτοια σύμβαση, η ατιμωρησία θα επικρατεί και θα προστατεύει τους Ισραηλινούς ηγέτες που είναι υπεύθυνοι για αυτά τα εγκλήματα.

Μια ουσιαστική υπενθύμιση που επαναλαμβάνεται εδώ και χρόνια από την ΔΟΔ προς τους δημοσιογράφους και τους εργαζόμενους στα Μέσα Ενημέρωσης που κατέχουν διεθνείς δημοσιογραφικές ταυτότητες είναι: «Κανένα ρεπορτάζ δεν αξίζει όσο μια ανθρώπινη ζωή». Αυτό δεν είναι σύνθημα: είναι κανόνας επιβίωσης. Αποστολή των δημοσιογράφων δεν είναι να πεθαίνουν ως μάρτυρες, αλλά να κάνουν ρεπορτάζ με ασφάλεια. Η προστασία τους αποτελεί συλλογική ευθύνη. Κάθε κράνος, κάθε αλεξίσφαιρο γιλέκο, κάθε εκπαιδευτικό πρόγραμμα για την ασφάλεια και το εχθρικό περιβάλλον είναι ζωτικής σημασίας.

Στη Γάζα, πολλοί από τους συναδέλφους μας αναρωτιούνται: «Τι νόημα έχει να συνεχίζουμε;» Τα στοιχεία συσσωρεύονται, οι μαρτυρίες αυξάνονται και όμως τίποτα δεν αλλάζει. Το να

εγκαταλείψει κανείς θα ήταν όμως χειρότερο, καθώς η σιωπή αποτελεί νίκη για τους εκτελεστές. Τους επιτρέπει να ισχυρίζονται ότι δεν συνέβη τίποτα.

Εκατό χρόνια μετά την ίδρυσή της, η ΔΟΔ αντιμετωπίζει την πιο τρομερή δοκιμασία στην ιστορία της. Η Γάζα έχει γίνει το νεκροταφείο της δημοσιογραφίας. Αν δεχτούμε ότι οι δημοσιογράφοι πεθαίνουν εκεί εν μέσω αδιαφορίας, τότε ανοίγουμε το δρόμο σε άλλα καθεστώτα να θεωρήσουν ότι η δολοφονία δημοσιογράφων αποτελεί κανονικό πολεμικό όπλο.

Ο Άνας αλ-Σαρίφ δεν ήθελε να πεθάνει. Ήθελε να ενημερώσει τον κόσμο με ασφάλεια. Ο θάνατός του, καθώς και των 222 συναδέλφων μας, μας υποχρεώνει να δράσουμε.

Το Ισραήλ σκοτώνει δημοσιογράφους. Η δολοφονία δημοσιογράφων ισοδυναμεί με δολοφονία της αλήθειας. Και ένας κόσμος χωρίς αλήθεια είναι ένας κόσμος όπου οι δήμιοι βασιλεύουν”.